

**Χαιρετισμός Πάμψη Κυρίτση
Προέδρου του Δ.Σ. ΙΝΕΚ
Στην παρουσίαση της Έκθεσης
για την Οικονομία και την Απασχόληση
Μάρτιος 2021**

Το Ινστιτούτο μας, παρουσιάζει σήμερα τη 17^η κατά σειρά ετήσια έκθεση του για την Οικονομία και την Απασχόληση. Μια έκθεση η οποία έχει καθιερωθεί πλέον ως μια σημαντική επιστημονική συμβολή στην ανάλυση των αποτελεσμάτων και των προοπτικών της κυπριακής οικονομίας. Βέβαια για μας τους συνδικαλιστές είναι και ένα σημαντικό εργαλείο άντλησης τεκμηριωμένων, επιστημονικών επιχειρημάτων στους αγώνες μας για βελτίωση της ποιότητας ζωής των εργαζομένων και της κοινωνίας ευρύτερα.

Το 2013 με την ανάληψη της εξουσίας από την συντηρητική δεξιά και τη συμφωνία Αναστασιάδη – Eurogroup, μέσα σε ένα κλίμα οικονομικού και κοινωνικού Σόκ λειτούργησε σε όλη της μεγαλοπρέπεια ο μηχανισμός της απορρύθμισης και της υποτίμησης της εργασίας.

Το 2020, κάτω από τη βαριά σκιά της πανδημίας, μια νέα οικονομική κρίση που τραβά σε μάκρος, απειλεί με ανάλογες σκληρές επιπτώσεις τους εργαζόμενους και γενικότερα τους αδύνατους της κοινωνίας.

Η ανατροπή και πάλι των συσχετισμών, ο φόβος και η ανασφάλεια των εργαζομένων μπροστά στην προοπτική της ανεργίας, επαναφέρουν τις συνθήκες που ευνοούν την εργοδοτική αυθαιρεσία και την επίθεση στα εργασιακά δικαιώματα.

Σίγουρα αυτή η κρίση είναι διαφορετικής μορφής από την προηγούμενη. Όπως διαφορετική πρέπει να παραδεχτούμε, είναι και η φιλοσοφία αντιμετώπισης της

όσον αφορά τα εργαλεία και τις πολιτικές που ακολουθεί τόσο η δική μας κυβέρνηση όσο και η Ε.Ε.

Δεν έχουμε όμως ψευδαισθήσεις. Για μας είναι αναμενόμενο ότι και αυτή τη φορά οι εργοδότες θα κάνουν ότι μπορούν για να φορτώσουν το λογαριασμό στους εργαζόμενους. Οι πιέσεις ήδη έχουν ξεκινήσει, ιδιαίτερα στην κατεύθυνση της μείωσης των μισθών και της περικοπής παρεμφερών ωφελημάτων.

Γι' αυτό θεωρούμε ιδιαίτερα σημαντικό, αυτό που η έκθεση πολύ πειστικά και τεκμηριωμένα, αναδεικνύει και στοιχειοθετεί. Ότι δηλαδή η μόνη κοινωνικά αποδεκτή και κατά συνέπεια ρεαλιστική προοπτική επανόδου σε πορεία ανάπτυξης, είναι αυτή που θα στηριχτεί στην αύξηση της εσωτερικής ζήτησης και στην διατήρηση και ενίσχυση της καταναλωτικής ικανότητας των πολιτών. Αν και αυτή την φορά κυριαρχήσουν πολιτικές σκληρής λιτότητας και συρρίκνωσης των εισοδημάτων των εργαζομένων, αναπόφευκτα το αποτέλεσμα θα είναι ένας νέος φαύλος κύκλος ύφεσης, ανεργίας και περαιτέρω δραματικής διεύρυνσης της κοινωνικής ανισότητας.

Με την τοποθέτηση της κυβέρνησης, την οποία φρόντισε να κοινοποιήσει και ως απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, ότι τότε μόνο θα ξεκινήσει διάλογος για την καθιέρωση νομοθετικά κατοχυρωμένων κατώτατων μισθών, όταν και εφόσον δημιουργηθούν συνθήκες πλήρους απασχόλησης, το μήνυμα που στέλνει είναι δυστυχώς το αντίθετο. Την αυθαιρεσία και την απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων φαίνεται ότι τις αντιλαμβάνεται ως εργαλεία μείωσης της ανεργίας. Αξιοπρεπής κατώτατοι μισθοί και πλήρης απασχόληση είναι έννοιες που φαίνεται ότι για την κυβέρνηση μας, δεν συμβιβάζονται. Η κρατική παρέμβαση όμως για περιορισμό της εργοδοτικής αυθαιρεσίας και ασυδοσίας και για υποστήριξη των

αδυνάτων, δεν είναι στις περιόδους ανάπτυξης και πλήρους απασχόλησης που είναι περισσότερο απαραίτητη. Είναι στις περιόδους της ανεργίας και της κρίσης, της περιόδους της ανασφάλειας και της ανατροπής του συσχετισμού διαπραγματευτικής ισχύος, εργαζομένων και εργοδοτών.

Ύστερα από δυο απανωτές κρίσεις, όταν ανατρέπεται η κοινωνική ισορροπία, όταν φτωχοποιούνται οι πολλοί και ισχυροποιούνται οι λίγοι, αυτό που χρειάζεται η κοινωνία είναι ρυθμίσεις και όχι απορυθμίσεις. Τώρα είναι που είναι αναγκαία η νομοθετική κατοχύρωση των ελάχιστων δικαιωμάτων για όλους τους εργαζόμενους και η θεσμοθέτηση της υποχρεωτικής εφαρμογής από όλους τους εργοδότες των μισθών και υπόλοιπων δικαιωμάτων που προβλέπονται στη συλλογική σύμβαση. Τώρα είναι η ώρα για τη δημιουργία τριμερούς μηχανισμού για νομοθετικά κατοχυρωμένους κατώτατους μισθούς εκεί που δεν υπάρχουν συμβάσεις

Τώρα είναι η κατάλληλη στιγμή για την ξεκάθαρη κατοχύρωση της υπεροχής της συλλογικής σύμβασης εργασίας, έναντι των ατομικών συμβολαίων και άλλων μορφών εκμετάλλευσης της ανθρώπινης εργασίας.

Η κυβέρνηση τώρα οφείλει να ξεκινήσει ένα ουσιαστικό διάλογο για ένα σύγχρονο και προοδευτικό κοινωνικό μοντέλο. Για κράτος πρόνοιας και διασφάλισης της κοινωνικής συνοχής με τα ελάχιστα δικαιώματα για τον κάθε εργαζόμενο πλήρως κατοχυρωμένα και όχι ένα κράτος που με τις αποφάσεις του να ευνοεί ώστε οι πλούσιοι να γίνονται πλουσιότεροι και οι φτωχοί φτωχότεροι.

Φίλες και φίλοι

Τελειώνοντας αυτή την σύντομη παρέμβαση μου, επιτρέψτε μου να ευχαριστήσω όσους συνέβαλαν σε αυτή τη μελέτη η οποία είμαι βέβαιος ότι και φέτος, θα

αποτελέσει ουσιαστική, συμβολή στο δημόσιο διάλογο για την οικονομία και τις προοπτικές της σε μια στιγμή ιδιαίτερα δύσκολη για τον τόπο αλλά και τον κόσμο ολόκληρο. Ιδιαίτερες ευχαριστίες στον εξάίρετο επιστήμονα, και αγαπητό φίλο Ηλία Ιωακείμογλου τόσο για την φετινή συμβολή του, μέσα σε ομολογουμένως αντικειμενικά δύσκολες συνθήκες, στην παραγωγή αυτής της δουλειάς που σήμερα παρουσιάζουμε, όσο και για την πολύχρονη και σταθερή συνεργασία μας όλα αυτά τα χρόνια που αποδεικνύεται ιδιαίτερα παραγωγική.